

Π/Β	518
11/5/2015	

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Παρακαλούμε για την τοποθέτησή σας επί επιστολής, που μας προώθησε μέσω email ο κ. Γεώργιος Δούκας (doukas@spekamila.gr) εκ μέρους του ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΥΧΩΝ ΚΑΠΝΟΠΩΛΩΝ ΚΑΙ ΨΙΛΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ Ν. ΑΤΤΙΚΗΣ με θέμα την πληροφόρησή σας για εισηγητική ολοκληρωμένη πρόταση για την πάταξη του λαθρεμπορίου καπνικών και τη ρύθμιση καθώς και ανασύσταση του λιανεμπορίου καπνικών.

Αναφέρων Βουλευτής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων,

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος
Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος

6εδ. 1+20

Αθήνα, 20.03.2015

Αριθμός Πρωτοκόλλου: 278/20.03.2015

Προς Αξιότιμους κ/κ:

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ: ΑΛΕΞΗ ΤΣΙΠΡΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ: ΥΠΟΥΡΓΟ ΙΩΑΝΝΗ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗ

ΥΠ. ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ & ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟ ΝΙΚΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ

ΥΠ.ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΝΑΥΤΙΛΙΑ&ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΘΟΔΩΡΗΣ ΔΡΙΤΣΑΣ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ

ΥΠ.ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΗΣΥΧΟΣ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΣΚΑΣ

ΥΠ.ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΟΛΓΑ-ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΔΑΣ

ΥΠ.ΕΡΓΑΣΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΟΥΡΑΝΙΑ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΥΠ.ΥΓΕΙΑΣ&ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ

ΥΠ.ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΑΣ(ΜΑΡΑΓΚΟΣ)

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΛΕΚΟΣ ΦΛΑΜΠΟΥΡΑΡΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΓΑΒΡΙΗΛ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ

ΤΕΡΕΝΣ ΣΠΕΝΣΕΡ ΚΟΥΙΚ

Κοινοποίηση:

1. Αρχή Νομιμοποίησης Εσόδων
2. Πολιτικά Κόμματα
3. Βουλευτές
4. Αρμόδιες Επιστημονικές και Νομικές Αρχές
5. Επιτροπή Ανταγωνισμού
6. Περιφέρειες – ΚΕΔΕ
7. Επιμελητήρια
8. Τριτοβάθμιες Οργανώσεις
9. Ενώσεις – Σωματεία Ενόπλων Δυνάμεων Σωμάτων Ασφαλείας και Λιμενικού Σώματος

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΠΑΤΑΞΗ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΠΝΙΚΩΝ – ΡΥΘΜΙΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΣΥΣΤΑΣΗ ΛΙΑΝΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΠΝΙΚΩΝ

ΘΕΜΑ: «Επείγοντα μέτρα οργάνωσης της λιανικής αγοράς καπνοβιομηχανικών προϊόντων, ψιλικών και συναφών ειδών»

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΜΟΡΦΗ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΜΙΚΡΗΣ ΛΙΑΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΟΜΗ ΤΩΝ ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥΣ

Με τον όρο «μικρή λιανική» ορίζονται οι μέτρου οικονομικού μεγέθους επιχειρήσεις λιανικής διάθεσης στο καταναλωτικό κοινό καπνοβιομηχανικών προϊόντων, ημερησίου και περιοδικού τύπου, εγκυτιωμένων και συσκευασμένων ζαχαρωδών και γαλακτοκομικών προϊόντων και ψιλικών ειδών, όπως αυτά οριζότανε στο παρελθόν από τις οικείες αγορανομικές και υγειονομικές διατάξεις.

Ιστορικά οι παραπάνω επιχειρήσεις οικοδομήθηκαν γύρω από την κατ' αποκλειστικότητα λιανική διάθεση καπνοβιομηχανικών προϊόντων στο καταναλωτικό κοινό, σύμφωνα με τις διατάξεις του εν πολλοίς καταργηθέντος ν.δ. 1044/1971 με θέμα : «Περί τροποποιήσεως συμπληρώσεως και αντικαταστάσεως διατάξεων του Α.Ν. 1324/49 " περί προστασίας και αποκαταστάσεως των Αναπήρων Πολέμου Οπλιτών και Θυμάτων Πολέμου" κυρωθέντος δια του Νόμ. 1487/50, ως ούτος ισχύει νύν.» (ΦΕΚ 245/Α'/1971).

Οι επιχειρήσεις μικρής λιανικής έχουν ως αναγνωρίσιμη μορφή τους α) τα περίπτερα αναπήρων πολέμου, που διείποντο έως το 2012 κατά κύριο λόγο από τις διατάξεις του Ν.Δ. 1044/1971, και β) τα στεγασμένα καπνοπωλεία - καταστήματα ψιλικών ειδών.

Ο ακαθάριστος κύκλος εργασιών των παραπάνω επιχειρήσεων συγκροτείται κατά ποσοστό 70 έως 80 % από την λιανική διάθεση των καπνοβιομηχανικών προϊόντων, του ημερησίου και περιοδικού τύπου και καρτών κινητής και σταθερής τηλεφωνίας.

Ως επιχειρήσεις εμφανίζουν τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

- Μέση δυναμικότητα και κατά κανόνα οικογενειακό χαρακτήρα, ευελιξία ως προς τα ωράρια λειτουργίας, ευχερή προσβασιμότητα εκ μέρους του καταναλωτικού κοινού, μεγάλη γεωγραφική διασπορά και ελάχιστη συγκέντρωση, χαμηλά και δυασνάλογα ποσοστά μικτού κέρδους.

- Διεκπεραίωση κατά κύριο λόγο αγαθών (καπνοβιομηχανικά προϊόντα, τύπος προς το καταναλωτικό κοινό σε λιανικές τιμές προκαθορισμένες από τον παραγωγό ή τον πάροχο της υπηρεσίας επί προμηθεία.

- Διαπραγματευτική αδυναμία των φορέων τους έναντι των προμηθευτών, εξαιτίας της νομοθετικής ή εμπορικά επιβαλλόμενης διάθεσης ολόκληρης της γκάμας των προϊόντων ανά κατηγορία, ως προϋπόθεσης της βιωσιμότητάς τους, και του μικρομεσαίου χαρακτήρα τους.

Στην παρούσα εισήγηση ενσωματώνονται ως παραρτήματα: 1) Οικονομοτεχνική Έκθεση Βιωσιμότητας ένος μέσου σημείου μικρής λιανικής, και 2) Έκθεση προτεινόμενων ρυθμίσεων για την φορολογική τους μεταχείριση, ώστε να υποστηρίζεται η βιωσιμότητά τους, και 3) Ενδεικτικός τύπος και σχέδια κλειστού περιπτέρου σύμφωνα με τις σύγχρονες προδιαγραφές.

ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Κατά τα έτη 2011 και 2012, υιοθετήθηκαν ρυθμίσεις απορρυθμίσεως της παραπάνω αγοράς.
Συγκεκριμένα:

- Υπό την επίκληση και σε εκτέλεση των διατάξεων των άρθρων 1 και 2 του Ν. 3919/2011 εκδόθηκε η εγκύκλιος με αριθμό Φ.900/13/158602 από 5.9.2012 του Υφυπουργού Εθνικής Αμύνης με θέμα την άρση

των περιορισμών στην πρόσβαση και την άσκηση του επαγγέλματος του καπνοπώλη, που αναρτήθηκε στη ΔΙΑΥΓΕΙΑ με κωδικό ΑΔΑ : Β4Θ46-ΨΚ8.

-Με τις διατάξεις της υποπαραγράφου ΣΤ2 του Ν. 4093/2012, όπως τροποποιήθηκαν από το άρθρο 76 του Ν. 4093/2012, εξειδικεύτηκε περαιτέρω η εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 3919/2011 στην λιανική αγορά καπνοβιομηχανικών προϊόντων.

-Με τη διάταξη της υποπαραγράφου Η4 του Ν. 4093/2012 επετράπη η διάθεση των καπνοβιομηχανικών προϊόντων στις υπεραγορές τροφίμων.

-Με την υποπαραγράφο ΣΤ3 του Ν. 4254/2014 καταργήθηκαν εν πολλοίς οι διατάξεις του ν.δ. 1044/1971 και της ΚΥΑ Κ.5671/1487/1984, που ρύθμιζε τα της εκμίσθωσης της άδειας λειτουργίας περιπτέρου.

Με τις παραπάνω ρυθμίσεις:

-Καταργήθηκε επί της ουσίας το επάγγελμα του καπνοπώλη, αφού αυτές κινούνται προς την κατεύθυνση της παρεμπόρουσας διάθεσης καπνοβιομηχανικών προϊόντων από παντοειδείς επιχειρήσεις, αντί από αδειοδοτημένα και εξειδικευμένα καταστήματα λιανικής.

-Καταργήθηκε η κατ' αποκλειστικότητα λιανική πώληση καπνοβιομηχανικών προϊόντων από ευπαθείς κοινωνικές ομάδες ως προνοιακός θεσμός, κατά παράβαση του άρθρου 21 του Συντάγματος, χωρίς την αποκατάσταση μέτρων ισοδύναμης προστασίας αυτών.

-Εγκαταλείφθηκε το σύστημα λιανικής διάθεσης καπνοβιομηχανικών προϊόντων από εξειδικευμένα σημεία κατά παράβαση διεθνών συμβάσεων και πρόσθετων πρωτοκόλλων που συνομολόγησε η χώρα στα πλαίσια της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας.

-Δημιουργήθηκε το περιθώριο για την χειραγώγηση και τη συγκέντρωση της αγοράς καπνοβιομηχανικών προϊόντων, δια πρακτικών νόθευσης του ανταγωνισμού και της διατήρησης νομοθετημένων πλεονεκτημάτων που δίνουν δεσπίζουσα θέση στις καπνοβιομηχανίες και περιάγουν τον λιανέμπορο σε σχέση εξάρτησης προς αυτές, εξέλιξη επικίνδυνη και για την απρόσκοπτη συλλογή του ειδικού φόρου κατανάλωσης καπνού και την πάταξη του λαθρεμπορίου.

Παράλληλα, με αλληπάλληλες αναδιαρθρώσεις του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης καπνού από το έτος 2009 έως σήμερα, αυξήθηκε κατακόρυφα η φορολογική επιβάρυνση του προϊόντος σε συνθήκες στασιμότητας των τιμών, με αποτέλεσμα την απομείωση έως εξαφάνιση της προμήθειας του σημείου λιανικής.

Επίσης, διά της προσηματικής εφαρμογής του Ν. 3919/2011 στην διανομή του τύπου και των καρτών τηλεφωνίας, με παράλληλη διατήρηση νομοθετημένων πλεονεκτημάτων των εκδοτών και διανομέων,

καθώς και των εταιρειών τηλεφωνίας, τα σημεία λιανικής περιήλθαν σε απόλυτη σχέση εξάρτησης προς αυτούς με αποτέλεσμα την επιβολή επαχθών όρων συναλλαγής.

Επιβάλλεται, επομένως, άμεσα η επαναρύθμιση της συγκεκριμένης αγοράς για λόγους δημοσίου συμφέροντος σε επίπεδο φορολογικό και θεσμικό ως ακολούθως:

ΘΕΜΑΤΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

-Πάταξη Λαθρεμπορίου, Οργάνωση και παρακολούθηση της εφοδιαστικής αλυσίδας καπνοβιομηχανικών προϊόντων από την παραγωγή έως την κατανάλωση

Το λαθρεμπόριο, με μέτριες εκτιμήσεις έχει εκτιναχθεί περίπου στο ήμισυ της νόμιμης αγοράς και πλήττει, πλην της επίτευξης των δημοσιονομικών στόχων, και το λιανεμπόριο.

Πρέπει να τονιστεί ότι από το 2009 μέχρι σήμερα έχουν απωλεστεί έσοδα για το ελληνικό δημόσιο άνω των 10 δις ΕΥΡΩ, ενώ οι απώλειες μικτού εμπορικού κέρδους λιανοπωλητών καπνικών υπερβαίνουν το 1,5 δις στα 4,5 παραπάνω χρόνια.

Το λαθρεμπόριο εκδηλώνεται με δύο μορφές: 1) Λαθραία εισαγωγή απομιμητικών σημάτων τσιγάρων ή/και ανωνύμων προϊόντων καπνού, και 2) Λαθραία επανεισαγωγή εξαχθέντων νομίμως καπνοβιομηχανικών προϊόντων.

Επιβάλλεται :

Στην πρώτη περίπτωση η λειτουργία ειδικών μηχανημάτων ανίχνευσης στις πύλες εισόδου στη χώρα των λαθραίων προϊόντων.

Στη δεύτερη περίπτωση η άμεση και χωρίς άλλη αναβολή ανάπτυξη των συστημάτων ιχνηλασίας των προϊόντων καπνού, με τις προδιαγραφές που προβλέπονται από τα άρθρα 14 και 15 της οδηγίας 2014/40/66 ΕΕ, αλλά και το από 12.11.2012 Πρόσθετο Πρωτόκολλο της Σύμβασης – Πλαίσιο της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας για την εξάλειψη του παράνομου εμπορίου προϊόντων καπνού.

Ένα τέτοιο σύστημα ιχνηλασίας πρέπει να επιβληθεί ανά συσκευασία προϊόντος και όχι χύδην ανά δέσμη συσκευασιών ή ανά φορολογική μονάδα, όπως έχει προταθεί. Η επιτυχία της ιχνηλασίας στην πρόληψη και καταστολή του λαθρεμπορίου προϋποθέτει, επίσης, την εμβάθυνση της συνεργασίας των αρχών σε διεθνές και ευρωπαϊκό πλαίσιο, όπως αυτή αναπτύσσεται στα παραπάνω διεθνή κείμενα.

Επίσης, για την απόδοση των μέτρων κατά του λαθρεμπορίου και την πληρέστερη εποπτεία της αγοράς θα πρέπει να υιοθετηθούν τα μέτρα καταγραφής και αδειοδότησης που προβλέπονται από το παραπάνω πρωτόκολλο. Προς την κατεύθυνση αυτή προτείνεται:

Η κατάρτιση και η τήρηση Μητρώου Λιανεμπόρων Καπνοβιομηχανικών Προϊόντων και Αντπροσώπων των καπνοβιομηχανιών, τηρούμενου από εκάστη Περιφέρεια, κοινοποιούμενου στο Υπουργείο Οικονομικών και στα σωματεία των λιανεμπόρων καπνού και δημοσιευμένου προσηκόντως, ώστε οι επιχειρήσεις λιανικής και χονδρικής διάθεσης καπνοβιομηχανικών προϊόντων να είναι καταγεγραμμένες. Στο παραπάνω μητρώο εκάστη επιχείρηση θα λαμβάνει μοναδικό αριθμό μητρώου, ο οποίο θα εμφανίζεται υποχρεωτικά στα παραστατικά των συναλλαγών της με αντικείμενο την λιανική διάθεση καπνού, απαγορευομένης ρητώς της συναλλαγής με μη αδειοδοτημένα σημεία.

Η υιοθέτηση συστήματος αδειοδότησης των σημείων λιανικής διάθεσης καπνοβιομηχανικών προϊόντων, με την επανοργάνωση της δραστηριότητας με προνοιακούς σκοπούς όπως παρακάτω αναπτύσσεται.

Η θέσπιση ετησίου τέλους (προτεινόμενο ποσό 100 ΕΥΡΩ) για κάθε αδειοδοτημένο σημείο λιανικής διάθεσης καπνοβιομηχανικών προϊόντων υπέρ της Περιφέρειας.

Για το χειρισμό τυχόν αντιρρήσεων, αλλά και προς αποκατάσταση ενός αποτελεσματικού συστήματος ιχνηλάτησης, ταυτοποίησης και ανίχνευσης της διαδρομής εκάστης μονάδας (συσκευασίας) καπνοβιομηχανικού προϊόντος, τονίζονται και τα ακόλουθα γύρω από την συρροή της με αριθμό 2014/40/66 οδηγίας ΕΕ και της Διεθνούς Σύμβασης Πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας για τον έλεγχο του καπνού:

1. Η Σύμβαση – Πλαίσιο και το Πρωτόκολλο, ως διεθνείς συμφωνίες που έχουν υπογραφεί από την Ε.Ε., υπερισχύουν της (νέας) Οδηγίας 2014/40/ΕΕ για τα καπνικά προϊόντα (Τ.Ρ.Δ.) δυνάμει του άρθρου 216 Σ.Λ.Ε.Ε. , που απονέμει την αρμοδιότητα στην Ε.Ε., να συνάπτει συμφωνίες με τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς, οι οποίες, ως αναπόσπαστο τμήμα της ενωσιακής έννομης τάξης, δεσμεύουν τόσο τα θεσμικά όργανά της όσο και τα κράτη μέλη:

α) είναι δεσμευτικές και για τα θεσμικά όργανά της, επομένως υπερισχύουν του παράγωγου ενωσιακού δικαίου, άρα και των Οδηγιών, υπό την έννοια ότι τα θεσμικά όργανα της Ε.Ε. υποχρεούνται να εξασφαλίζουν την τήρηση των υποχρεώσεων που πηγάζουν από τις διεθνείς συμφωνίες που έχει συνάψει η Ε.Ε. και να απέχουν από τη λήψη μέτρων ικανών να θέσουν σε κίνδυνο την επίτευξη του σκοπού τους, τα δε Δικαστήρια της Ε.Ε. καθίστανται αρμόδια να ερμηνεύουν, βάσει του διεθνούς δικαίου των συνθηκών, και να ελέγχουν την εφαρμογή των εν λόγω διεθνών συμφωνιών από τα ενωσιακά όργανα, προβαίνοντας σε σύμφωνη προς τις διεθνείς συνθήκες ερμηνεία του παράγωγου ενωσιακού δικαίου και

β) είναι δεσμευτικές και για τα κράτη μέλη, είτε αυτά είναι συμβαλλόμενα μέρη είτε όχι στη διεθνή συνθήκη, τα οποία, ομοίως, υποχρεούνται να εξασφαλίζουν την τήρηση των υποχρεώσεων που πηγάζουν από αυτήν και να απέχουν από τη λήψη μέτρων ικανών να θέσουν σε κίνδυνο την επίτευξη του σκοπού της, υπερισχύουν δε και του εθνικού δικαίου και επιβάλλεται η σύμφωνη με τις διατάξεις των διεθνών αυτών συμφωνιών ερμηνεία του. Κυρίως όμως, δεν απαιτείται η λήψη εθνικών μέτρων ενσωμάτωσης, προκειμένου οι διατάξεις των διεθνών συμφωνιών της Ε.Ε. να αποκτήσουν ισχύ, να απονεύμουν δικαιώματα ή να επιβάλουν υποχρεώσεις στα κράτη μέλη της, αλλά οι κανόνες τους μεταφέρονται ως ενωσιακοί στην εθνική έννομη τάξη αυτόματα, και καταρχήν χωρίς προσαρμοστικά μέτρα και αναπτύσσουν άμεση και υπερνομοθετική ισχύ.

2.1 Η Σύμβαση – Πλαίσιο έχει τεθεί σε ισχύ σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στο αρθ. 36 αυτής και έχει κυρωθεί με το νόμο 3420/2005, επομένως, σύμφωνα με το αρθ. 28 παρ. 1 Σ, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύει κάθε άλλης αντίθετης διάταξης νόμου. Τα εθνικά όργανα υποχρεούνται να την λαμβάνουν υπόψη τους για την ερμηνεία και περαιτέρω διάπλαση του εσωτερικού δικαίου σε συμμόρφωση και σε συμφωνία προς το περιεχόμενό της και το επιδιωκόμενο από αυτήν αποτέλεσμα.

2.2 Ως προς το Πρωτόκολλο, που δεν έχει (ακόμη) κυρωθεί με νόμο ούτε έχει τεθεί σε ισχύ σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στο αρθ. 45 αυτού, αν και δεν αναπτύσσει, για τους λόγους αυτούς, επί του παρόντος, δεσμευτική ισχύ στην ελληνική έννομη τάξη, ωστόσο υπερισχύει της Οδηγίας 2014/40/ΕΕ:

α) δυνάμει του αρθ. 27 της Σύμβασης της Βιέννης για το Δίκαιο των Συνθηκών, λόγω της υπογραφής του από την Ελλάδα, εγκαθιδρύεται υποχρέωση των εθνικών οργάνων να λαμβάνουν υπόψη τους το περιεχόμενό του κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του εθνικού δικαίου, καθώς και να απέχουν από τη θέσπιση ρυθμίσεων (νομοθετικών ή διοικητικών) που θα έθεταν σε κίνδυνο το σκοπό του. Η υποχρέωση αυτή ενισχύεται από το γεγονός ότι το Πρωτόκολλο αποτελεί εξειδίκευση και συμπλήρωση των όρων της Σύμβασης – Πλαίσιο.

β) ως διεθνής συνθήκη που έχει υπογραφεί από την ίδια την Ε.Ε., κατ' αρθ. 216 παρ. 2 ΣΛΕΕ δεσμεύει τα κράτη μέλη, οι δε κανόνες του μεταφέρονται ως ενωσιακοί στην εθνική έννομη τάξη, αυτόματα, χωρίς να απαιτείται η λήψη εθνικών μέτρων ενσωμάτωσης και έχουν υπερνομοθετική ισχύ.

γ) ως διεθνής συνθήκη, κατ' αρθ. 18 της Σύμβασης της Βιέννης για το Δίκαιο των Συνθηκών, με μόνη την υπογραφή του παράγει την υποχρέωση της «αποθετικής εφαρμογής» του, υπό την έννοια ότι έως την έναρξη της ισχύος του, υποχρεώνει τα κράτη να μην παραβιάσουν με τη συμπεριφορά τους τους κανόνες που αφορούν το αντικείμενο και το σκοπό του.

3.1 Κατά την ενσωμάτωση, εφαρμογή και ερμηνεία της Οδηγίας 2014/40/ΕΕ στην ελληνική έννομη τάξη, τα όργανα της ελληνικής νομοθετικής, εκτελεστικής και δικαστικής εξουσίας οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη τους τις σχετικές ρυθμίσεις της Σύμβασης – Πλαίσιο και του Πρωτοκόλλου και να ερμηνεύουν και εφαρμόζουν τις αντίστοιχες εθνικές ρυθμίσεις σε συμμόρφωση και σε αρμονία προς τις απαιτήσεις της Σύμβασης – Πλαίσιο και του Πρωτοκόλλου. Ο μετασχηματισμός της Οδηγίας 2014/40/ΕΕ για τα καπνικά προϊόντα στην ελληνική έννομη τάξη δεν θα μπορεί να γίνει κατά τρόπο που να έρχεται σε αντίθεση προς τις επιταγές της Σύμβασης – Πλαίσιο και του Πρωτοκόλλου, διότι η Ε.Ε. είναι συμβαλλόμενο μέρος στη Σύμβαση και στο Πρωτόκολλο, που - δυνάμει του αρθ. 216 ΣΛΕΕ - ως ενωσιακό δίκαιο, δεσμεύουν τα κράτη μέλη και οι διατάξεις τους μεταφέρονται ως ενωσιακοί στην εθνική έννομη τάξη αυτόματα, χωρίς προσαρμοστικά μέτρα και αναπτύσσουν άμεση και υπερνομοθετική ισχύ.

-Ειδικός φόρος καπνού και τιμολόγηση καπνοβιομηχανικών προϊόντων

Η τελευταία αναδιάρθρωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης καπνού ΕΦΚ έγινε με την παρ. 2 της υποπαραγράφου Ε3 του Ν. 4093/2012.

Από το έτος 2009, η γεωμετρική και αντιστρόφως ανάλογη των εισοδημάτων αύξηση της φορολογίας καπνού αντιμετωπίστηκε από την βιομηχανία με στασιμότητα, αν όχι μείωση των τιμών σε δυσανάλογα με τη φορολογία επίπεδα, με σκοπό τη διατήρηση της διεισδυτικότητας του προϊόντος στην αγορά και της ανταγωνιστικότητάς του.

Η στασιμότητα αυτή των τιμών είχε ως συνέπεια την μείωση της αποφορολογημένης αξίας του προϊόντος και, δεδομένου του ορισμού τόσο της λιανικής όσο και της εργοστασιακής τιμής από τη βιομηχανία, την οποία επιβάλλει ο τελωνειακός κώδικας, χρηματοδοτήθηκε με περικοπή του κέρδους του λιανεμπορίου σε ποσοστό επί της λιανικής τιμής και σε χρηματική ποσότητα.

Βάσει τελωνειακού κώδικα, η βιομηχανία ορίζει τη λιανική τιμή και κατά συνέπεια είναι σε θέση να ορίζει την προμήθεια του δικτύου (χονδρεμπόριο – λιανεμπόριο). Πρόκειται για επιβολή όρων συναλλαγής με νομοθετικό προνόμιο, το οποίο δικαιολογείται από την ανάγκη προσδιορισμού της φορολογητέας ύλης και τη διευκόλυνση συλλογής και απόδοσης του φόρου στο στάδιο της διάθεσης από την παραγωγή (βιομηχανία) στο χονδρεμπόριο.

Σε αντίθεση με άλλες εμπορικές δραστηριότητες, το ποσοστό κέρδους της καπνοβιομηχανίας είναι δυσανάλογα μεγάλο σε σχέση με το οριζόμενο από την ίδια ποσοστό κέρδους του λιανεμπορίου, ιδίως αν συγκριθεί ο καθημερινός όγκος πωλήσεων της πρώτης με το δεύτερο. Η διαρκής διόγκωση του φόρου κατανάλωσης, επίσης, αν συνδυαστεί με τη στασιμότητα των τιμών, συμπιέζει το κόστος της χονδρικής και λιανικής διάθεσης του προϊόντος.

Ενδεικτικά παρατίθενται τα κάτωθι παραδείγματα στους ακόλουθους πίνακες:

Προκύπτει επομένως αδήριτη ανάγκη για τον νομοθετικό καθορισμό ελάχιστης προμήθειας του λιανεμπορίου, όπως στο παρελθόν και υπό το άρθρο 14 του νόμου 1439/1984 (Φ.Ε.Κ. 65/Α'/1984) , όπως τροποιήθηκε με τη διάταξη του άρθρου 13 του νόμου 1573/1985 σε 2,4% για τους χονδρεμπόρους και 9,1% για τους λιανοπωλητές και καταργήθηκε με το άρθρο 19 του νόμου 2093/1992.

Με την παραπάνω διάταξη η πολιτεία, αφού έλαβε υπόψη της τους προνοιακούς σκοπούς που εξυπηρετεί η λιανική εμπορία των καπνοβιομηχανικών προϊόντων στα πλαίσια του Ν.Δ. 1044/1971, πέτυχε να προστατεύσει το εισόδημά τους. Βασικός πυλώνας της παραπάνω ρύθμισης υπήρξε η σύνδεση της προμήθειας των διακινητών με την λιανική τιμή. Η παραπάνω επιλογή υπήρξε επιτυχής, καθώς α) μετέθετε εξ ολοκλήρου τον εμπορικό κίνδυνο της διακύμανσης των τιμών στις καπνοβιομηχανίες, οι οποίες άλλωστε προσδιορίζουν οι ίδιες τις λιανικές τιμές, αφού ο όγκος πωλήσεων είναι αντιστρόφως ανάλογος των διακυμάνσεων των τιμών (αυξάνεται με μείωση της λιανικής τιμής και φθίνει με αύξηση), και β) απεξαρτούσε εντελώς την αμοιβή του διακινητή από τη διακύμανση του ειδικού φόρου κατανάλωσης καπνού.

Έτσι, θα προκύψει ελάχιστο κριτήριο για το κόστος δικτύου ώστε να υπολογιστούν ορθολογικά οι φορολογικοί συντελεστές της πολιτείας. Επιπλέον, θα τεθεί φραγμός στη δυνατότητα της βιομηχανίας να προσδιορίζει την τιμολογιακή της πολιτική σε βάρος του δικτύου και να επιβάλλει όρους συναλλαγής. Τα ρυθμιστικά προνόμια της καπνοβιομηχανίας στην λιανική και εργοστασιακή τιμή επιβάλλον να αναλαμβάνει η ίδια το κόστος της τιμολογιακής της πολιτικής, έτσι ώστε η διαμόρφωση ανταγωνιστικής πλην όμως δυσανάλογης της φορολογίας λιανικής τιμής να μην επηρεάζει τη βιωσιμότητα και το ποσοστό κέρδους του δικτύου.

Εναλλακτικά μπορεί να εξεταστεί η νομοθετική κατοχύρωση ελάχιστης προμήθειας ποσοστού 40% επί της αποφορολογημένης αξίας εκάστου προϊόντος για το λιανεμπόριο.

Ωστόσο, σε αυτήν περίπτωση πρέπει να τεθεί φραγμός στις περιπτώσεις των φτηνών σημάτων, ώστε σε περίπτωση ορισμού από την καπνοβιομηχανία λιανικής τιμής με φορολογική επιβάρυνση ίση ή μικρότερη σε χρηματική ποσότητα του ελαχίστου φόρου, η προμήθεια του λιανεμπορίου να αυξάνεται στο 60% επί της αποφορολογημένης αξίας, με ελάχιστη προμήθεια το ποσό των 0,20 ΕΥΡΩ.

Επίσης, στην περίπτωση του χύδην λεπτοκομμένου καπνού για στρίψιμο, επειδή επιβάλλεται μόνο αναλογικός φόρος (χωρίς πάγιο στοιχείο) θα πρέπει να οριστεί ελάχιστη προμήθεια 8% επί της λιανικής τιμής, άλλως 40% επί της αποφορολογημένης αξίας, πλην όμως με ελάχιστο όριο προμήθειας το ποσό των 0,30 ΕΥΡΩ.

Με τον τρόπο αυτό θα τεθεί φραγμός στην επιβολή όρων συναλλαγής στο λιανεμπόριο μέσω της μείωσης της τιμής σε βάρος της προμήθειάς του.

Επίσης, πρέπει να οριστεί μηχανισμός επιβολής διοικητικών κυρώσεων για την παράβαση, εκ μέρους των καπνοβιομηχανιών και των αντιπροσώπων τους, της παραπάνω νομοθετημένης ελάχιστης αμοιβής, ώστε η θεσπιζόμενη προμήθεια να μην προκύπτει από ατελή διάταξη, όπως η βραχύβια του άρθρου 47 παρ. 6 του νόμου 3943/2011 (ΦΕΚ 66/Α'/31.3.2011). Πλην των κατασταλτικών μέτρων που θα θεσπιστούν (διοικητικά πρόστιμα ανά τιμολόγιο), πρέπει επίσης να οριστούν και μέτρα πληροφόρησης και διαφάνειας της αγοράς και συγκεκριμένα : α) Δημοσιότητα των όρων συναλλαγής καπνοβιομηχανιών με αντιπροσώπους (χονδρεμπόριο), β) ετήσια δημοσίευση τιμοκαταλόγων από τις καπνοβιομηχανίες και γ) υποχρεωτική δημοσιότητα της εκπωτικής πολιτικής εκάστης καπνοβιομηχανίας προς το λιανεμπόριο και το χονδρεμπόριο στη βάση αντικειμενικών και μετρήσιμων εμπορικών κριτηρίων.

Εναλλακτικά, επίσης, προς το σύστημα της νομοθετικής κατοχύρωσης ελάχιστης προμήθειας για το λιανικό εμπόριο καπνού επί της οριζόμενης από την καπνοβιομηχανία τιμής (όπως εφαρμόζεται στην Ιταλία), μπορεί να εξεταστεί η νομοθέτηση ενός συστήματος καθορισμού της προμήθειας με κεντρικές συμφωνίες ανάμεσα σε εκάστη από τις καπνοβιομηχανίες και τα σωματεία των λιανεμπόρων καπνού, με όρους είτε με άμεση και αναγκαστική ισχύ για όλα τα μέλη των παραπάνω σωματείων, είτε με συμβατική επενέργεια στα μέλη των παραπάνω σωματείων (σύμβαση υπέρ τρίτου). Ωστόσο, και σε αυτήν την περίπτωση πρέπει να οριστούν κατάλληλα μέτρα διοικητικού καταναγκασμού και διαφάνειας για την εφαρμογή της παραπάνω διάταξης όμοια με αυτά του συστήματος της απευθείας νομοθετικής κατοχύρωσης ποσοστού προμήθειας.

Τέλος, πρέπει να επανεξεταστεί η ΜΕΙΩΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ του παγίου και του αναλογικού στοιχείου του φόρου, με σκοπό τον εξορθολογισμό της συνολικής φορολογικής επιβάρυνσης, την αποκατάσταση μεγάλου εύρους τιμών και την αποσυμπίεση της αποφορολογημένης αξίας του προϊόντος, ώστε να προκύψει μέρισμα για την μικρή λιανική.

ΘΕΜΑΤΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ – ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Προτείνεται η αποκατάσταση του λιανικού εμπορίου καπνού ως προνοιακού θεσμού, ο οποίος μάλιστα δε συνεπάγεται κρατική δαπάνη, σε εκτέλεση των επιταγών των άρθρων άρθρο 21 παρ. 2 έως 6 του Συντάγματος. Η λιανική εμπορία, διακίνηση και προώθηση καπνοβιομηχανικών προϊόντων πρέπει να ανατεθεί αποκλειστικά σε αδειοδοτημένα καπνοπωλεία, με δικαιούχους της αντίστοιχης άδειας ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, και να απαγορευθεί εξ ολοκλήρου με την απιελή αυστηρών διοικητικών κυρώσεων σε οποιαδήποτε άλλη επιχείρηση και τα super market. Επίσης, να απαγορευθεί η λιανική διάθεση καπνοβιομηχανικών προϊόντων και η μίσθωση των αδειών σε καπνοβιομηχανίες και αντιπροσώπους και να απαγορευθεί η διανομή και χονδρική διάθεση καπνοβιομηχανικών προϊόντων σε μη αδειοδοτημένες επιχειρήσεις, υπό την απειλή διοικητικών κυρώσεων, θεσπιζομένης παράλληλα της υποχρεωτικής αναγραφής του αριθμού μητρώου κάθε επιχείρησης λιανικής πώλησης στα τιμολόγια των αντιπροσώπων – διανομένων.

Προς το σκοπό αυτό επιβάλλεται η ένταξη των ρυθμίσεων του ν.δ. 1044/1971 σε ένα πιο σύγχρονο νομοθέτημα, με ένταξη νέων κατηγοριών δικαιούχων μετά από τις υφιστάμενες και διατήρηση του συστήματος διοικητικής εποπτείας. Ενδεικτικά προτείνονται ως δικαιούχοι κατά σειρά προτίμησης έλληνες πολίτες ή πολίτες οιαδήποτε κράτους – μέλους της Ευρωπαϊκής ένωσης-μόνιμοι κάτοικοι Ελλάδος, από τις ακόλουθες κατηγορίες: οι ανάπηροι πολέμου, τα θύματα πολέμου, οι ανάπηροι και τα θύματα ειρηνικής περιόδου του ν. 1370/1944 «περί ρυθμίσεως αναπηρικών ζητημάτων, οι δόκιμοι έφεδροι αξιωματικοί και οπλίτες θητείας που συμμετείχαν με οποιονδήποτε τρόπο στα πολεμικά γεγονότα της χρονικής περιόδου από την 20ή Ιουλίου έως την 20ή Αυγούστου 1974 στην Κύπρο, καθώς και στα γεγονότα που έλαβαν χώρα το 1964 στην Τυληρία και Λευκωσία και το 1967 στην Κοφίνου και τους Αγίους Θεοδώρους της Κύπρου και σήμερα αντιμετωπίζουν έντονο βιοποριστικό πρόβλημα ή είναι μακροχρόνια άνεργοι ή αντιμετωπίζουν λόγω της συμμετοχής τους στα παραπάνω γεγονότα προβλήματα λειτουργικότητας για τα οποία αποφάινεται η Ανώτατη Στρατού Υγειονομική Επιτροπή (ΑΣΥΕ) σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 133/2002 (ΦΕΚ 109 Α'), τα εξαρτώμενα μέλη της οικογένειας των θυμάτων λόγω γεγονότων κατά την υπηρεσία των ενόπλων δυνάμεων, της αστυνομίας, της πυροσβεστικής, της συνοριοφυλακής, του λιμενικού και εν γένει των σωμάτων ασφαλείας, οι καθιστάμενοι ανίκανοι ή περιορισμένα ικανοί για βιοποριστική εργασία λόγω γεγονότων στην υπηρεσία ή επαγγελματικής νόσου έφεδροι και μόνιμοι οπλίτες, υπαξιωματικοί και αξιωματικοί των ενόπλων δυνάμεων, της αστυνομίας, της πυροσβεστικής, της συνοριοφυλακής, λιμενικού σώματος και εν γένει των σωμάτων ασφαλείας, τα άτομα με ειδικές ανάγκες που έχουν περιορισμένη ικανότητα για εργασία άνω του 75%, σε περίπτωση προαποβιώσεως των παραπάνω οι σύζυγοι αυτών ή και τα τέκνα τους εφόσον είναι περιορισμένα ικανά για εργασία πλέον του 75% ή μέχρι ενηλικιώσεώς τους ή μέχρι την ηλικία των 25 ετών εφόσον φοιτούν σε ίδρυμα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και οι ασκούντες ή επιθυμούντες να ασκήσουν το επάγγελμα του καπνοπώλη εντός κλειστών χώρων, εφόσον όλοι οι ανωτέρω είναι μόνιμοι κάτοικοι του τόπου που πρόκειται να ασκήσουν το επάγγελμα αυτό, δύο (2) τουλάχιστον έτη προ του χρόνου υποβολής της αιτήσεως.

Επιβάλλεται η ανάθεση της αρμοδιότητας αδειοδότησης και εποπτείας στις κατά τόπους Περιφέρειες, δεδομένου ότι ο χαρακτήρας του περιπτέρου ως προνοιακού ευεργετήματος έχει διαδημοτική αναφορά. Προτείνεται επίσης η ένταξη του υπό ανασύσταση προνοιακού μηχανισμού στην αρμοδιότητα κατάλληλου υπουργείου (πρόνοιας ενόψει της διεύρυνσης των δικαιούχων ή εθνικής άμυνας, λόγω της μέριμνας για την αποκατάσταση θυμάτων πολέμου, όπως παλαιότερα).

Προτείνεται η ανάμειξη των δήμων μόνο στα πλαίσια της παραχώρησης κοινοχρήστου χώρου για την λειτουργία των περιπτέρων με κανονιστικές αποφάσεις, όπως στην ισχύουσα νομοθεσία, και με απλή γνώμη προς την περιφέρεια ως προς τη χωροθέτηση των περιπτέρων, όπως στο προϊσχύον καθεστώς.

Προτείνεται η νομοθέτηση κριτηρίων για την επιβολή από τους Δήμους Δημοτικών Τελών για την χρήση κοινοχρήστων χώρων και η σύνδεσή τους με τα λοιπά καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος, τηρουμένων ωστόσο των αναλογιών.

Προτείνεται η θεσμοθέτηση πρόσθετων κριτηρίων για τον ορισμό των παραχωρούμενων κοινόχρηστων χώρων για τη βιώσιμη λειτουργία των περιπτέρων, σύμφωνα με τις προδιαγραφές που ορίσουν οι υγειονομικές διατάξεις στις οποίες εντάσσονται, ώστε να διασφαλιστεί η εφαρμογή της με αριθμό Υ1γ/ΓΠ/οικ. 45936/21.5.2013 εγκυκλίου του Υπουργείου Υγείας.

Με τη διάταξη του άρθρου 76 Ν. 4257/2014 (ΦΕΚ 93/Α'/14.04.2014) η παραχώρηση κοινοχρήστου χώρου για την εγκατάσταση και λειτουργία περιπτέρου, ανατίθεται στην κανονιστική αρμοδιότητα των δήμων και καθορίζονται με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 13 του από 20.10.1958 Βασιλικού Διατάγματος (Κώδικας Εσόδων Δήμων και Κοινοτήτων).

Η άσκηση της παραπάνω κανονιστικής αρμοδιότητας των δήμων, εντός των ορίων της διακριτικής τους ευχέρειας, προϋποθέτει να ληφθούν υπόψη ισότιμα και να εναρμονιστούν τα ακόλουθα κριτήρια:

-Τα τιθέμενα με την παρ. 3 εδ. 5 της διάταξης του άρθρου 76 Ν. 4257/2014 και συγκεκριμένα: η προστασία του φυσικού, πολιτιστικού και αρχιτεκτονικού περιβάλλοντος, των δασικών περιοχών, των αρχαιολογικών και ιστορικών τόπων, της δημόσιας κυκλοφορίας, της αισθητικής και λειτουργικής φυσιογνωμίας του περιβάλλοντος και η εν γένει προστασία της κοινής χρήσης.

-Τα τιθέμενα με την αριθμό Υ1γ/ΓΠ/οικ. 45936/21.5.2013 εγκύκλιο του Υπουργείου Υγείας, κατά την οποία τα Περίπτερα και τα Καταστήματα Ψιλικών, τα οποία διαθέτουν, (εκτός των άλλων) προς πώληση τυποποιημένα τρόφιμα και ποτά, εντάσσονται σύμφωνα με την Νέα Υγειονομική διάταξη στις «Επιχειρήσεις τροφίμων και ποτών» της κατηγορίας iii «Λιανικό & Χονδρικό εμπόριο-Επιχειρήσεις Λιανικής & Χονδρικής διάθεσης τροφίμων», και κατά συνέπεια, θα πρέπει να πληρούν τους αναβαθμισμένους υγειονομικούς όρους και προϋποθέσεις των διατάξεων της Υ1γ/Γ.Π /οικ 96967 (ΦΕΚ 2718/τ.Β/8-10-2012) Υ.Α..

-Την αποδοτικότητα και βιωσιμότητα του περιπτέρου ως προνοιακού ευεργετήματος προς ευπαθείς ομάδες πληθυσμού (Α.Μ.Ε.Α., πολύτεκνοι, ανάπηροι πολέμου κ.ο.κ), έτσι ώστε να μην φαλκιδεύεται η συνταγματικά επιβαλλόμενη προστασία τους και το ευεργέτημα της παραχώρησης περιπτέρου. Στα παραπάνω πλαίσια για την εγκατάσταση καπνοπωλείου πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα για την αποδοτικότητα παρακείμενων σημείων. Επίσης, πρέπει να ληφθεί υπόψη η τήρηση των επιβαλλομένων όρων υγιεινής και ασφάλειας των απασχολούμενων στο περίπτερο.

Οι σχετικές αποφάσεις των δημοτικών συμβουλίων πρέπει να ερείδονται επί πλήρους, ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας, η οποία να λαμβάνει υπόψη τα παραπάνω κριτήρια.

Κατά την πρακτική εναρμόνιση των παραπάνω κριτηρίων, πρέπει να αποφεύγεται η συρρίκνωση των παραχωρουμένων στα περίπτερα κοινοχρήστων χώρων, υπό την γενικόλογη επίκληση λόγων αισθητικής και προστασίας της κοινής χρήσης.

Αντιθέτως, αναμένεται η παραχώρηση επαρκών και ευρύτερων των μέχρι την έναρξη ισχύος της παραπάνω διατάξεως επιτρεπομένων κοινοχρήστων χώρων, για την πλήρη συμμόρφωση των περιπτέρων προς τις αναβαθμισμένες υγειονομικές προϋποθέσεις της εγκυκλίου και την βιώσιμη και αποδοτική λειτουργία τους.

Σε αυτό το σημείο επισημαίνεται και η νόμιμη υποχρέωση των περιπτέρων για ισότιμη ανάρτηση και προβολή του ημερησίου και περιοδικού τύπου χωρίς αποκλεισμούς, η οποία διευρύνει τις απαιτήσεις σε χώρους.

Υπενθυμίζεται η ευχέρεια εκάστου δημοτικού συμβουλίου, κατά το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 76 Ν. 4257/2014, με τοπικές κανονιστικές αποφάσεις να καθορίζει προδιαγραφές κατασκευής και τοποθέτησης των κουβουκλίων, ανάλογα με τις τοπικές ιδιαιτερότητες.

Κατά των προσδιορισμό, επίσης, του ύψους των επιβαλλομένων δημοτικών τελών, υπενθυμίζεται ότι σύμφωνα με την πάγια νομολογία των Διοικητικών Δικαστηρίων, κατά την έννοια της διατάξεως του άρθρου 13 του από 20.10.1958 Βασιλικού Διατάγματος, «... η εξουσία των δημοτικών και κοινοτικών συμβουλίων προς καθορισμό του ύψους του προβλεπομένου υπ' αυτής τέλους, το οποίον οφείλεται για την χρήση των κοινοχρήστων χώρων, δεν είναι απεριόριστη, αλλά πρέπει να ασκείται εντός του πλαισίου το οποίο διαγράφεται εκ του ύψους της αξίας την οποία έχει το παραχωρούμενο δικαίωμα της αυξημένης χρήσεως των κοινοχρήστων χώρων, εν όψει των ειδικωτέρων συνθηκών εκάστης περιοχής και των θεσπιζομένων συναφώς υπό των ανωτέρω συμβουλίων αντικειμενικών κριτηρίων (ΣτΕ 574/1978, 2555, 3540/1981)» (βλ. ΣτΕ 182/2002, Δημοσίευση: ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΔΣΑ, παράβαλε και ΣτΕ 2632/2003 και 2631/2008 Δημοσίευση: ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΔΣΑ).

Τα ως άνω αντικειμενικά κριτήρια πρέπει να αναφέρονται στις αποφάσεις των Δημοτικών Συμβουλίων εκάστου Δήμου κατά τη θέσπιση των αντίστοιχων τελών χρήσης. Επειδή σύμφωνα με τη νομολογία τέτοια κριτήρια αποτελούν: «...οι αντικειμενικές αξίες των ακινήτων, η εμπορικότητα των δρόμων ή

τμημάτων αυτών καθώς και τα σημεία της πόλης όπου συγκεντρώνεται εμπορική κίνηση, αλλά και το δεδομένο ότι τα εμπορικά κέντρα παίζουν σημαντικό ρόλο στη ζωή της περιοχής, αλλά και στην πολιτιστική ανάπτυξη οι ευνοϊκές κλιματολογικές συνθήκες που επιτρέπουν για ευρύ χρονικό διάστημα την τοποθέτηση των εμπορευμάτων στον κοινόχρηστο χώρο, με αποτέλεσμα την υπαίθρια επέκταση των καταστημάτων και την εξ αυτής προκύψασα μεγαλύτερη επιχειρησιακή απόδοση . . .» και περαιτέρω «...η ανωτέρω απόφαση συνοδεύεται από πίνακα στον οποίον αναγράφονται αναλυτικώς οι οδοί στις οποίες παραχωρείται η χρήση για την τοποθέτηση εμπορευμάτων κ.λπ. και στον οποίον αναφέρεται, με βάση τα ανωτέρω κριτήρια, κατά οδό, ο συντελεστής για τον προσδιορισμό του επιδικού τέλους.» (βλ. ΣΤΕ 182/2002, Δημοσίευση: ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΔΣΑ).

Εν προκειμένω και όπως έχει ήδη σημειωθεί, τα περίπτερα εντάσσονται σύμφωνα με την Νέα Υγειονομική διάταξη στις «Επιχειρήσεις τροφίμων και ποτών» της κατηγορίας iii «Λιανικό & Χονδρικό εμπόριο-Επιχειρήσεις Λιανικής & Χονδρικής διάθεσης τροφίμων».

Κατά συνέπεια, η μεταχείρισή τους από πλευράς παραχωρούμενων χώρων και δημοτικών τελών πρέπει να είναι ανάλογη των λοιπών καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος, αφού ληφθούν υπόψη οι ιδιαιτερότητες της λειτουργίας τους, και κυρίως η εξ ολοκλήρου ανάπτυξή τους υπαιθρίως σε κοινοχρήστους χώρους.

Στο παραπάνω πλαίσιο μπορεί να διαμορφωθεί ενιαίος τύπος σύγχρονου κλειστού περιπτέρου ανά δήμο κατόπιν αρχιτεκτονικού διαγωνισμού, όπως ενδεικτικά το συνημμένο στο Παράρτημα 3 υπόδειγμα.

Τα περίπτερα κλειστού τύπου διασφαλίζουν τα ακόλουθα πλεονεκτήματα:

- Ευχέρεια αποξήλωσης σε περίπτωση αναστολής λειτουργίας η μετατόπισης χωρίς φθορές στους κοινόχρηστους χώρους.

- Συμμόρφωση με τις πλέον απαιτητικές υγειονομικές προϋποθέσεις.

- Αποκατάσταση αναβαθμισμένων συνθηκών υγιεινής και ασφάλειας της εργασίας (συστήματα ασφαλείας, κλιματισμός- θέρμανση, αποτροπή ληστειών, χώρος υγιεινής).

- Υψηλή αισθητική.

- Επέκταση περιπτέρου σε υπηρεσίες (όπως εγκατάσταση ΑΤΜ, σημείων πληροφόρησης για οδούς κτλ), καθώς και διαφήμιση με καταβολή προς το Δήμο των αντίστοιχων τελών.

Αυτονόητο είναι ότι κατά τη χωροθέτηση των περιπτέρων θα πρέπει να εξετάζεται η δυνατότητα εγκατάστασης περιπτέρου αυτού του τύπου από άποψη επάρκειας διαθέσιμων χώρων.

Επίσης, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη και πάλι ο ιδιαίτερος χαρακτήρας των περιπτέρων και καπνοπωλείων ως προνοιακού ευεργετήματος, ώστε από τα επιβαλλόμενα δημοτικά τέλη να μην

φαλκιδεύεται η συνταγματικώς επιβαλλόμενη προστασία των δικαιούχων, η αποδοτικότητα του ευεργετήματος και η βιωσιμότητα του περιπτέρου.

Επισημαίνεται ότι το κόστος λειτουργίας και εφοδιασμού των περιπτέρων είναι ιδιαίτερα προσηυξημένο έναντι άλλων επιχειρήσεων, λόγω της εμπορίας προϊόντων με ενσωματωμένο και μη εκπιπτόμενο Φ.Π.Α. (τύπος, τηλεφωνικές κάρτες), αλλά και καπνοβιομηχανικών προϊόντων με ενσωματωμένο τον ειδικό φόρο κατανάλωσης καπνού, επιτείνεται δε από την έλλειψη χώρων για την αποθήκευση επαρκών αποθεμάτων.

Υπό το παραπάνω πρίσμα, αναμένεται ο εξορθολογισμός των δημοτικών τελών ανά τ.μ. σε επίπεδα ίσα ή και κατώτερα με άλλες επιχειρήσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος, είτε ομοειδείς (αποθήκευσης και εμπορίας τροφίμων), είτε ετεροειδείς (εστίασης), ώστε τα επιβαλλόμενα τέλη να είναι ανάλογα με την προσδοκώμενη ωφέλεια από τη χρήση του κοινοχρήστου χώρου.

Επίσης, προτείνεται, με σκοπό την εξισορρόπηση των συμφερόντων των μισθωτών της άδειας εκμετάλλευσης καπνοβιομηχανικών προϊόντων με τους δικαιούχους του ευεργετήματος, η δεκαετής διάρκεια της μίσθωσης, όπως ισχύει, αλλά με επαναφορά σε ισχύ των διατάξεων για την ιδιόχρηση, την ανανέωση της μίσθωσης και την προστασία του εκμισθωτή της καταργηθείσας ΚΥΑ Κ.5671/1487/1984.

Η προστασία του μισθωτή σε περίπτωση λήξεως της μισθώσεως θα πρέπει να διευρυνθεί, σε αντίθεση με τις προϊσχύουσες διατάξεις της καταργηθείσας ΚΥΑ, σε όλες τις περιπτώσεις που, μεσούσης της μισθώσεως, καταστεί το περίπτερο σχολάζον και αποκατασταθεί άλλος ΑΜΕΑ στο περίπτερο. Προτείνεται έτσι η ισχύουσα και εγκεκριμένη από την εποπτεύουσα αρχή μίσθωση να δεσμεύει και τον νέο δικαιούχο ΑΜΕΑ μέχρι την λήξη της και ο μισθωτής να έχει έναντι αυτού όλα τα δικαιώματα προτίμησης για ανανέωση της μίσθωσης, όπως τα προέβλεπε η παραπάνω ΚΥΑ.

Επιπλέον, πρέπει να αποκλειστεί η ιδιόχρηση του περιπτέρου από ΑΜΕΑ μετά τη συμπλήρωση πενταετίας από την έναρξη της μισθώσεως.

ΘΕΜΑΤΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ

Προτείνεται η καθ' ολοκληρίαν απαγόρευση της διάθεσης και διαφήμισης και εν γένει ανάπτυξης προωθητικών πολιτικών καπνοβιομηχανικών προϊόντων σε άλλες επιχειρήσεις, πλην των αδειοδοτημένων, σε εκτέλεση και πλήρη εφαρμογή της εγκυκλίου ΔΥΓ6/Γ.Π.οικ. 82881/05.09.2013 του Υπουργείου Υγείας. Επίσης, η ένταξη της παραπάνω απαγόρευσης στις τιμωρούμενες με τις διοικητικές κυρώσεις του Ν. 3730/2008. Τέλος, η διαφήμιση των προϊόντων καπνού αποκλειστικά από τα περίπτερα – καπνοπωλεία, καταργούμενης κάθε άλλης προωθητικής ενέργειας σε οποιοδήποτε χώρο δημόσιας

συνάθροισης κοινού (καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος, υπεραγορές τροφίμων, κινηματογράφους κ.ο.κ.).

Η λιανική αγορά καπνοβιομηχανικών προϊόντων είχε οργανωθεί με το ν.δ. 1044/1971, όπως τροποποιημένο ίσχυε, το οποίο ρύθμιζε την αδειοδότηση και τη διοικητική εποπτεία της δραστηριότητας, και την ΚΥΑ Κ. 5671/1487/1984 (ΦΕΚ 549/Β'/1984), η οποία ρύθμιζε την μίσθωση της δραστηριότητας και την διοικητική εποπτεία της.

Με τις παραπάνω διατάξεις διαχωρίστηκε και οριοθετήθηκε η λιανική εμπορία καπνού ως αυτοτελής επαγγελματική δραστηριότητα και θεσμίστηκε σε ευεργέτημα ευπαθών κοινωνικών ομάδων σε εκδήλωση της επιβαλλόμενης από το άρθρο 21 παρ. 2 και 6 άρθρων του Συντάγματος μέριμνας της Πολιτείας.

Παράλληλα με τους προνοιακούς σκοπούς του νομοθέτη, επιδιώχθηκε με αποτελεσματικό τρόπο η προστασία της δημόσιας υγείας έναντι του καπνίσματος μέσω ενός συστήματος αδειοδότησης των σημείων πώλησης (tobacco licensing), προτεινόμενο από τις προδιαγραφές του Π.Ο.Υ., με τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

- 1) Τη συγκέντρωση της δραστηριότητας σε εξειδικευμένα σημεία πώλησης, στα οποία η πρόσβαση να αποφασίζεται από τον καταναλωτή επί σκοπώ προμήθειας καπνών. Απετράπη η διάδοση του καπνίσματος με την παρεμπόμπουσα διάθεση του προϊόντος και η εξοικείωση του καταναλωτή επ' ευκαιρία άλλων αγορών ευρείας κατανάλωσης και πρώτης ανάγκης αγαθών σε χώρους πρόσβασης αόριστου αριθμού προσώπων κάθε ηλικίας (όπως υπεραγορές, super market κ.τ.λ) ή παροχής υπηρεσιών εστίασεως, αναψυχής κτλ.
- 2) Την ευκολότερη εποπτεία της δραστηριότητας δια προκαθορισμένου αριθμού εκ των προτέρων γνωστών σημείων με ρητές υποχρεώσεις (παράλειψη εξωτερικής διαφήμισης, πώλησης του προϊόντος στους ανηλίκους κ.τ.λ.).
- 3) Την εκπλήρωση των σκοπών της παρ. 7 άρθρου 15 της Διεθνούς Σύμβασης Πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας για τον έλεγχο του καπνού, που κυρώθηκε με τον Ν. 3420/2005 και έχει υπερνομοθετική ισχύ σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος.

Κατόπιν της εισαγωγής του Ν. 3919/2011, ο Ν. 4093/2012 ακυρώνει όλα τα παραπάνω, καθώς επιτρέπει τη διάθεση προϊόντων καπνού από κάθε επαγγελματική εγκατάσταση ως παρεμπόμπουσα ή δευτερεύουσα δραστηριότητα.

Στο πλαίσιο αυτό, οι επιχειρήσεις ψυλικών ειδών και τα περίπτερα αναβαθμίστηκαν δυσανάλογα από πλευράς υγειονομικών προϋποθέσεων, αφού καταργήθηκαν οι υγειονομικές διατάξεις για τα «μικτά» καταστήματα και τα περίπτερα. Ακολούθησε η ισοπεδωτική τους εξίσωση με άλλες εγκαταστάσεις

υγειονομικού ενδιαφέροντος άλλων απαιτήσεων, οι οποίες πλέον δικαιούνται και αυτές σε πώληση τσιγάρων.

Τονίζουμε ότι:

Α) Η κατάργηση του συστήματος αδειοδότησης έρχεται σε αντίθεση με την υπερνομοθετικής ισχύος διάταξη της παρ. 7 άρθρου 15 της Διεθνούς Σύμβασης Πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας για τον έλεγχο του καπνού, που κυρώθηκε με τον Ν. 3420/2005, κατά την οποία: «7 Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα προσπαθήσει να υιοθετήσει και να εφαρμόσει περαιτέρω μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της αδειοδότησης, όπου είναι απαραίτητο, για τον έλεγχο ή τη ρύθμιση της παραγωγής και διάθεσης προϊόντων καπνού με σκοπό την πρόληψη της παράνομης εμπορίας.».

Β) Κονιορτοποιούνται οι απαγορεύσεις διαφήμισης καπνού και μάλιστα υπό τις χειρότερες προϋποθέσεις. Οι απαγορεύσεις αυτές προϋποθέτουν εξειδικευμένη επαγγελματική εγκατάσταση πώλησης καπνού μικρής (ψιλικά) ή μηδαμινής (περίπτερο) επιφάνειας.,

Συγκεκριμένα, με το άρθρο 2 περ. ζ Ν. 3730/2008, όπως τέθηκε με την διάταξη άρθρου 17 παρ. 3 του Ν. 3868/2010, ορίστηκε ότι:

Άρθρο: 2

Ρυθμίσεις για τα προϊόντα καπνού

1. Από τη δημοσίευση του παρόντος απαγορεύεται:

.....

ζ) Η κάθε είδους διαφήμιση και προώθηση προϊόντων καπνού σε όλους τους εξωτερικούς, υπαίθριους και εσωτερικούς χώρους. Εξαιρούνται οι εσωτερικοί χώροι των σημείων πώλησης προϊόντων καπνού.

Ως εξωτερικός χώρος νοείται και η πρόσοψη και λοιπές πλευρές του κουβουκλίου, οι τέντες και ο περιβάλλων χώρος του περιπτέρου. Οι υπαίθριοι χώροι λογίζονται κατά την έννοια του άρθρου Ι του ν. 2946/2001 (ΦΕΚ 224 Α'). Στους εσωτερικούς χώρους περιλαμβάνονται ενδεικτικά οι κινηματογράφοι, τα θέατρα, οι στρατιωτικές μονάδες, τα Δικαστήρια, όλα τα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος, τα ξενοδοχεία και πάσης φύσεως τουριστικά καταλύματα, καθώς και τα εμπορικά καταστήματα.»

Με εγκύκλιο του Υπουργείου Υγείας (Γ.Π. 120995/3.9.2010), ορίζεται ότι «3. Η διαφήμιση προϊόντων καπνού επιτρέπεται αποκλειστικά στους εσωτερικούς χώρους των σημείων πώλησης προϊόντων καπνού, ανεξάρτητα εάν αποτελούν ταυτόχρονα κατάστημα υγειονομικού ενδιαφέροντος.»

Τα παραπάνω είχαν νόημα όσο ο καπνός πωλείτο και προωθείτο από εξειδικευμένα καταστήματα (περίπτερα, ψιλικών). Με τις νέες διατάξεις, κάθε υπεραγορά (super market), χώρος αναψυχής, εστιατόριο κ.ο.κ., δηλαδή τεράστιοι σε επιφάνεια χώροι με απεριόριστη προέλευση ανωνύμου πλήθους, μεταξύ των οποίων ανήλικοι, μπορεί παρεμπιπτόντως να πωλεί καπνό και έτσι να μεταβληθεί σε προνομιακό χώρο διαφήμισης. Αυτό, πέρα από το ανταγωνιστικό μειονέκτημα που συνεπάγεται για τις επιχειρήσεις μας (πλήρης παροχέτευση της διαφημιστικής δαπάνης σε οιονεί ανοιχτούς από άποψη επιφάνειας και προσέλευσης χώρους), ακυρώνει στην πράξη τους σκοπούς της νομοθεσίας.

Τέλος, πρέπει να εξεταστεί εκ νέου η άρση της απαγόρευσης καπνίσματος σε καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος με τη διαμόρφωσή τους είτε σε μικτά (καπνιζόντων- μη καπνιζόντων) είτε σε αποκλειστικά (καπνιζόντων ή μη καπνιζόντων) ανάλογα με την εμπορική πολιτική του επιχειρηματία, αντί καταβολής τέλους σε περίπτωση που επιτρέπεται το κάπνισμα και αυστηρών υγειονομικών προδιαγραφών για τον αερισμό του χώρου. Η υφιστάμενη πολιτική της καθολικής απαγόρευσης έχει καταργηθεί στην πράξη, με αποτέλεσμα την καθημερινή παράβαση της προϋπόθεσης χωρίς καμία απολύτως ρύθμιση για την υγιεινή των συγκεκριμένων χώρων.

ΘΕΜΑΤΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΥΠΟΥ

Οι διατάξεις του Ν. 3919/2011 ουδεμίας εφαρμογής έτυχαν στο χώρο της διακινήσεως του ημερησίου και περιοδικού τύπου.

Χωρίς να παραγνωρίζουμε τις εγγενείς ιδιαιτερότητες που επιβάλλονται στη διακίνηση του τύπου από την απαιτούμενη ακριβόχρονη παράδοση και επιστροφή του, καθώς και την επί ίσοις όροις προβολή του, διατηρούνται με πρωτοβουλία των εφημεριδοπωλών και με την ανοχή των πρακτορείων δυσανάλογοι περιορισμοί στη διακίνηση του ημερήσιου τύπου, δεδομένου ότι όλες οι καταργούμενες κανονιστικές ρυθμίσεις υποκαταστάθηκαν από άτυπες συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές μεταξύ των εφημεριδοπωλών.

Με τον τρόπο αυτό δεν παρεμποδίζεται μόνο η ανάπτυξη ανταγωνισμού μεταξύ των εφημεριδοπωλών, αλλά επιτυγχάνεται η λειτουργία ενός δικτύου διανομής άλλων προϊόντων (βιβλίων, μουσικών ψηφιακών δίσκων κ.ο.κ) υπό το ευνοϊκό φορολογικό καθεστώς του τύπου (με χαμηλό ΦΠΑ), ενώ οι εκδότες καρπούνται τη διαφορά από τον υψηλότερο ΦΠΑ που καταβάλλεται για την προμήθεια των δώρων που ενσωματώνουν στα έντυπά τους. Δεν είναι τυχαίο ότι μέχρι και οι τραγουδιστές διαθέτουν τους μουσικούς ψηφιακούς τους δίσκους υπό το ευμενές καθεστώς της προσχηματικής ενσωμάτωσής στους σε έντυπα, αντί για τη διάθεσή του σε καταστήματα. Έτσι, τα σημεία λιανικής διάθεσης τύπο υφίστανται το παράλογο κόστος των προστίμων για την έκθεση δήθεν εντύπων σε χώρους πέραν των χορηγούμενων από τους Δήμους.

Τέλος, η διακίνηση των εντύπων γίνεται με πρόχειρα σημειώματα, με αποτέλεσμα τις συνεχείς προστριβές μεταξύ λιανεμπόρων και εφημεριδοπωλών για τις ακριβείς ποσότητες των επιστροφών και κινδύνους για την ορθή φορολόγηση των τελευταίων.

Αναλυτικά:

- 1) Οι υφιστάμενοι εφημεριδοπώλες εξακολουθούν να ασκούν το επάγγελμά τους στις γεωγραφικές περιφέρειες που τους είχαν ανατεθεί από την Ένωσή τους, κατόπιν ατύπου συμφωνίας μεταξύ τους για τη διατήρηση του προϋφιστάμενου καθεστώτος. Ταυτόχρονα, απορρίπτουν κάθε πρόταση για τη σύναψη σύμβασης παράδοσης τύπου με σημείο πώλησης εκτός της παραπάνω γεωγραφικής περιφέρειας.
- 2) Έχει διατηρηθεί επίσης με άτυπη συμφωνία των εφημεριδοπωλών η κατανομή του κέρδους από την πώληση κάθε εντύπου στα ίδια επίπεδα που είχε διαμορφωθεί παλαιότερα από την Επιτροπή του άρθρου 3 του Ν.Δ. 2943/1954 ή έχει μεταβληθεί επί τα χείρω. Οι εφημεριδοπώλες εκάστης περιοχής τηρούν απολύτως εναρμονισμένη πρακτική γύρω από τους όρους συναλλαγής σε κάθε γεωγραφική ζώνη.
- 3) Η παράδοση εντύπων σε κάθε σημείο απόκειται στην κυριαρχική κρίση εκάστου εφημεριδοπώλη, ο οποίος ως μονοπώλιο προσδιορίζει μονομερώς τους όρους συναλλαγής σε οικονομικό (κέρδος, όροι πίστωσης) αλλά και εφοδιαστικό επίπεδο (ποσότητες και είδος εντύπων που θα παραληφθούν, χρόνος και συνθήκες παράδοσης κ.ο.κ). Έτσι, η εκ των προτέρων προσδιορισμένη τιμή κάθε εντύπου και η αδυναμία επιλογής προμηθευτή γίνεται το όχημα για την επιβολή όρων συναλλαγής.

Προτείνεται, έτσι, η άρση των στρεβλώσεων στην αγορά δια της νομοθετικής κατοχύρωσης προμηθείας του σημείου λιανικής ποσοστού 10% επί της αναγραφόμενης τιμής του εντύπου.

Επίσης, να τεθούν νομοθετικοί φραγμοί στην απεριόριστη πολιτική προσφορών δια του τύπου με προϊόντα με διαφορετική φορολογική μεταχείριση (ΦΠΑ) από το ίδιο το έντυπο.

Προτείνεται ακόμη να οριστεί ότι η διακίνηση του τύπου θα γίνεται με ένα σύστημα νόμιμων παραστατικών, όπως συμβαίνει σε όλες τις χώρες της Ευρώπης αλλά και για κάθε άλλο προϊόν. Στο παραπάνω πλαίσιο πρέπει να εξεταστεί η καθιέρωση υποχρεωτικού ηλεκτρονικού μηχανογραφικού συστήματος τιμολόγησης δελτίων αποστολής και τιμολογίων εξόφλησης, το οποίο να απεικονίζει τις πραγματικές πωλήσεις και επιστροφές.

Τέλος, προς αποκατάσταση της ελευθερίας διακίνησης του τύπου και εξισορρόπησή της με τα καλώς εννοούμενα συμφέροντα όλων των πλευρών, να απαγορευτεί με την απειλή διοικητικών κυρώσεων η αδικαιολόγητη άρνηση προμήθειας εντύπων από τους εφημεριδοπώλες προς οποιοδήποτε σημείο λιανικής επιθυμεί, καθώς και η παροχή οποιασδήποτε προκαταβολής ή εγγυήσεως από το σημείο μικρής λιανικής για την προμήθεια εκ μέρους του του ημερήσιου και περιδοδικού τύπου.

ΘΕΜΑΤΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Παλαιότερες προσπάθειες των περιπτερούχων οι κάρτες τηλεφωνίας να πωλούνται σε οριζόμενες από τους ίδιους τιμές προέκρουσαν σε επιφυλάξεις της Επιτροπής Επικοινωνιών και Ταχυδρομείων, με το επιχείρημα ότι ο καταναλωτής οφείλει να γνωρίζει εκ των προτέρων την αντιστοιχία τιμής και παρεχόμενης υπηρεσίας.

Εφόσον διατηρούνται οι παραπάνω ενστάσεις, με την διάθεση της κάρτας σε προσδιορισμένη από την εταιρεία τηλεφωνίας τιμή, θα πρέπει να κατοχυρωθεί νομοθετικά ελάχιστη προμήθεια ποσοστού 7%, όπως ισχύει σε όλη την Ευρώπη, επί της λιανικής τιμής για το σημείο λιανικής, ώστε να τεθεί φραγμός στην ρυθμιστική παντοδυναμία των εταιρειών τηλεφωνίας να αναπτύσσουν τις εμπορικές και εκπτώτικές τους πολιτικές σε βάρος της προμήθειας του λιανεμπορίου.

Επίσης και όπως είναι γνωστό, παλαιότερα η χονδρική εμπορία και η διανομή των καπνοβιομηχανικών προϊόντων όλων των σημάτων και καπνοβιομηχανιών γινότανε στις πόλεις των Αθηνών, της Θεσσαλονίκης και της Πάτρας από πρατήρια, με ανταγωνιστικούς μεταξύ τους όρους συναλλαγής σε θέματα εφοδιασμού και πιστώσεων.

Πλέον, όλες οι καπνοβιομηχανίες έχουν αναπτύξει συστήματα διανομής μέσω αποκλειστικών αντιπροσώπων με απολύτως ομοιόμορφους όρους, πάντα τοις μετρητοίς και συγκεκριμένη πολιτική παραδόσεως με αποτέλεσμα εφοδιαστικά προβλήματα.

Πρέπει, επομένως, να ληφθούν νομοθετικά αντίμετρα για την αποκατάσταση του δικαιώματος κάθε σημείου λιανικής να επιλέγει την προμήθεια από τον αντιπρόσωπο της εκλογής του, διά της απαγόρευσης της σύναψης κλειστών συμβάσεων αντιπροσωπείας ή διανομής κατ' αποκλειστικότητα σε ορισμένη γεωγραφική περιοχή ή σε προσδιορισμένα εκ των προτέρων σημεία λιανικής πώλησης, καθώς και της ανάπτυξης οποιασδήποτε πρακτικής με ισοδύναμα αποτελέσματα μεταξύ αντιπροσώπων μεμονωμένα ή αντιπροσώπων και καπνοβιομηχανιών.

Ο πληρεξούσιος Δικηγόρος

Ευάγγελος Παπαγιάννης

Τηλέφωνο: 210 6922247 / 6974 072268

e-mail: evaggelosparagiannis@gmail.com

Για το Δ.Σ.

Ακολουθούν τα παραρτήματα (σημ.: δεν επισυνάπτονται στην παρούσα Αναφορά):

1. Οικονομοτεχνική Μελέτη & Έκθεση Βιωσιμότητας
2. Αρχιτεκτονικά Σχέδια – Περίπτερο Κλειστού Τύπου
3. Φοροτεχνική Έκθεση που αφορά το Λιανεμπόριο Καπνικών και συναφών ειδών (ΠΕΦΕ). Η φοροτεχνική έκθεση της ΠΕΦΕ θα κατατεθεί στα αρμόδια υπουργεία το πρώτο δεκαήμερο του Απριλίου 2015.